

JEDNA VĚTA, PÍŠU JEDNU VĚTU, PÍŠU JEDNU VĚTU JEDNU ZA DEN, PROTOŽE JEDNA VĚTA STAČÍ, ALE MĚ NIKDY NIC NESTAČILO, SPÍŠ JÁ NĚČEMU NESTAČÍM, A TAK UTÍKÁM A PÍŠU JEDNU VĚTU, PROTOŽE MOJE SLOVA BY PŘECE MĚLI NĚKDE ZŮSTAT, MOJE SLOVA SE PŘECE NEMŮŽOU PŘENÁŠET JE (ANUŠE ŘEHŮRKOVÁ)

---

15. JEDNA VĚTA, PÍŠU JEDNU VĚTU, PÍŠU JEDNU VĚTU JEDNU ZA DEN, PROTOŽE JEDNA VĚTA STAČÍ, ALE MĚ NIKDY NIC NESTAČILO, SPÍŠ JÁ NĚČEMU NESTAČÍM, A TAK UTÍKÁM A PÍŠU JEDNU VĚTU, PROTOŽE MOJE SLOVA BY PŘECE MĚLI NĚKDE ZŮSTAT, MOJE SLOVA SE PŘECE NEMŮŽOU PŘENÁŠET JEN ORÁLNÍ TRADICÍ, HE HE HE

Anuše Řehůrková

- Včera se v jednom úlu sešlo až moc včelích královen, bylo to ubzučené, ale velmi chutné.
- Přišel jsi splynout s mým perským kobercem, příteli, po koncertě, zase u mě pod cejlovými komíny, po takové době, v brněnské krajině, až z dalekého Žižkova, modlíš se podivným rituálem na mém perském koberci, když jsi přišel.
- Každé ráno mám aspoň deset budíků, jednoho kohouta a waterboading.
- Přijdu si jako Johnny v Hříšném tanci, brněnské paničky mi strkají diamanty do kapsy a já se potím a jsem sexy.
- Před třicítkou začnou lidem znatelně napuchovat obličej, spolužáci ze střední vypadají rozmazaně, hlavy mají jak pátrací balóny, třeba jednou někam odletí.
- „Cynická lidová moudrost tvrdí, že láska je slepá, ve skutečnosti jsou slepý ti, kdo nemilují.“
- Teče mi do bot, a to v Brně už pár dní nepršelo.
- Je to vždycky stejné, zamiluju se, napíšu o tom báseň, dotyčné osobě báseň přečtu a oba se lekne a zkameníme.
- Sabina mi dala instantní nudlovou polívku, jen tak ji vytáhla z kapsy na maliňáku, někdy po půnoci, skoro mne to rozplakalo, mám ráda instantní nudlovou polívku, mám ji vystavenou na poličce.
- Pořád jsem se nenaučila, jak se píše slovo inscenace.

JEDNA VĚTA, PÍŠU JEDNU VĚTU, PÍŠU JEDNU VĚTU JEDNU ZA DEN, PROTOŽE JEDNA VĚTA STAČÍ, ALE MĚ NIKDY NIC NESTAČILO, SPÍŠ JÁ NĚČEMU NESTAČÍM, A TAK UTÍKÁM A PÍŠU JEDNU VĚTU, PROTOŽE MOJE SLOVA BY PŘECE MĚLI NĚKDE ZŮSTAT, MOJE SLOVA SE PŘECE NEMŮŽOU PŘENÁŠET JE (ANUŠE ŘEHŮRKOVÁ)

- Šli jsme na oběd s ředitelem divadla, dramaturgy a kritiky, bavili se o tom, co řešili ve výběrové komisi ceny Thalie a Lucie šeptla: Já myslela, že jsou to nějaký náhodný strejdové a tety z Pardubic.
- Můžeme spolu bojovat za práva mikroorganismů, které jsme si spolu vypěstovali- křížit rasy, promíchat se.
- Nejde nám to, nic nám nejde, co nám jde, nic nám nejde, nejde nám to, a co nám jde?
- „A bude tě škádlit, znervózní tě a to všechno, aby tě potěšila je předčasně vyspělá, a ví co potřebuje, aby jsi se červenal Má povzdech Grety Garbo, má oči jako Bette Davisová“
- Sedím sama v kupéčku a chce se mi zvracet, nemůžu to tu přeci poblít, ne můžu, všechno v mém životě směřuje k tomuto okamžiku. Než vlak přijel na nástupiště, nasoukala jsem do sebe párek v rohlíku s obojím.
- Škrtním tě a dusím, biju, deformuju tvou rudou voskovou tvář za operních árií, Verdi Il Trovatore, a ty Už jsi se skoro celý roztavil, ale pořád nezhasínáš, Reverzní mrdání, hrajeme si na patriarchát, Je to makačka, mít penis.
- Po delší době jsem zase u mámy, snídáme kyselou marmeládu s kočičími chlupy.
- Když jsem ve svém rodném městě odpykávám si své hříchy a jdu na oběd s tebou a říkáš, že se budete stěhovat s novou přítelkyní do nového bytu s vaším novým životem, novým ukulelem a novým miminkem, my jsme nikdy neexistovali.
- Ztratila jsem skoronové balení tabáku, drum jako měl Travolta v pulp fiction, jen tak mi někde vypadl z kapsy, za bílého dne, bum.
- Včera jsem na premiéře dostala hodně květin a pochval a ty umírají tak rychle jako ty květiny, ale slavili jsme celou noc, pak mne v osm ráno drží domorodci pod krkem a hrozí mi nožem v místním hula hula baru, protože jsem tam jediná žena a oni přece musí provést nějakou oběť.

JEDNA VĚTA, PÍŠU JEDNU VĚTU, PÍŠU JEDNU VĚTU JEDNU ZA DEN, PROTOŽE JEDNA VĚTA STAČÍ, ALE MĚ NIKDY NIC NESTAČILO, SPÍŠ JÁ NĚČEMU NESTAČÍM, A TAK UTÍKÁM A PÍŠU JEDNU VĚTU, PROTOŽE MOJE SLOVA BY PŘECE MĚLI NĚKDE ZŮSTAT, MOJE SLOVA SE PŘECE NEMŮŽOU PŘENÁŠET JE (ANUŠE ŘEHŮRKOVÁ)

- V poslední době se mi krása těžko hledá, víš, ztrácím smysl pro estetiku a horší se mi sluch.
- Musím se naučit být sama, není to tak, že bych se neměla ráda, naopak, mám se ráda tak moc, že potřebuji svou fantaskní existencí obohatit ostatní.
- Nikdy mi nikdo neřekl, že konvalinky jsou jedovaté – žeru je každý pátek.
- O víkendu musím vyprat tak pět praček.
- Manic pixie dream girl, typ ženské postavy, mladá žena s výstřední osobností a vtípky, múza, vedlejší postava sloužící jako zájem pro mužského protagonistu, jsem zkušenost, co tě má poučit a pak zmizím v nedopsaném fikčním světě, protože jsem bez premisy – „víš, ale ty se to tý manic pixie dream girl jako hodně stylizuješ.“
- Mám vlhko v duši, rostou tam krápníky a tvoří se tam ta nejjedovatější plíseň.
- Myslím, že už je to třetí měsíc, od té doby, kdy jsme se jako dva dospělí lidé rozhodli, že spolu budeme trávit čas a já si myslím, že to skončí hodně špatně, ale zatím si užívám balancování na konstantě, kterou přidržuji zuby nehty, aby se nezřítla a nespadl tak delikátní systém tolerance a tvého špatného dechu, a navíc včera jsem ti o sobě řekla spoustu věcí a ty mne taky a teď toho víme už moc.
- Všude po posteli jsou zbytky mojí kůže, atopická krize no, atopická krize.
- Je to velká věc, velkou věcí může být auto nebo třeba lednička, pánové v oblecích chodí rychle dlouhými chodbami, funí a říkají: je to velká věc, není malá, je velká, je to totiž tak, že někdy to ani nemusí být věc, ale pocit, jako když někdo člověka pochválí - poté co určíme středový bod, musí se čáry jako v přírodě sbíhat v projekčním bodě zorných paprsků tak, že mnohé části se zdají ustupovat dozadu, zatímco jiné vystupují dopředu, malej malej, hodneeej, ale už nejsi malej, už jsi velkej, říkají babičky- ale když najdeš stejný ponožky, co k sobě aspoň trochu sedí je to velká věc
- Jsem prázdný, plný patosu.
- Ráda zdobím perníčky.
- „Ženská režisérka.“
- Sedíme u stolu s Bolkem a vyprávějí s Rychlíkem různé historky, píšu o tom rodičům, aby věděli o mých nedozírných úspěších, moc mne chválí.

JEDNA VĚTA, PÍŠU JEDNU VĚTU, PÍŠU JEDNU VĚTU JEDNU ZA DEN, PROTOŽE JEDNA VĚTA STAČÍ, ALE MĚ NIKDY NIC NESTAČILO, SPÍŠ JÁ NĚČEMU NESTAČÍM, A TAK UTÍKÁM A PÍŠU JEDNU VĚTU, PROTOŽE MOJE SLOVA BY PŘECE MĚLI NĚKDE ZŮSTAT, MOJE SLOVA SE PŘECE NEMŮŽOU PŘENÁŠET JE (ANUŠE ŘEHŮRKOVÁ)

- K čemu mi jsou moje špičatý boty.
- Hrajeme si tady na kohoutky.
- Jsem příliš skutečná na to, abych se dala ignorovat.
- Napsal mi kytarista z té kapely, na které jsem se byla podívat úplně sama a někam spolu zajdeme a bude to jiné a nové.
- Co bude pod dubem, až nebudem?
- Ano, mohla bych teď vstát a uklidit celý byt a umýt si vlasy a mohla bych vyjít ven a nastoupit do auta a mohla bych dojet až na začátek a mohla bych napsat přelomovou divadelní hru a mohla bych šlechtit tropické želvy a mohla bych sbírat olověné plomby jako korálky a mohla bych skákat přes mraky a planety a mohla bych být nějak prospěšná, ano.
- Tahle cigareta chutná jako když jsem kouřila poprvé, myslela jsem, že už se nedokážu takhle dojmout.
- Vložila bych ti do srdíčka malého mořského koníka, by se tam houpal, tak jak to dělávají, mořští koníci nemají žaludek, jen se tak houpou, ale dokáží sníst až 3000 žabronožek denně, mořské koníky nezajímá, co si kdo pomyslí, během páření vloží samička mořského koníka vajíčka do samečkova vejcovodu - sameček pak vajíčka donosí a mláďata mají klidně 1500, ze srdíčka by ti vyplulo tolik mořských koníků, nosem i ušima, jen tak z prdele, protože by se jim chtělo.
- U mne na terase jsou lidé a já jsem tu s nimi a je tu i temná víla a já zuřivě měním desky na gramofonu a pod mojí jahodovou lampou se líbá pár dvou zrků a pak jdeme spát potom co to s námi Hypnos už dávno vzdal a vrátil se do podsvětí a my jsme teď spojení, protože jsem pod polštářem našla něco co jsi ztratil a pak tu sedíš a slunce svítí a vypadáš jako vytesaný a lidé mezitím chodí do práce a do obchodů a my tu sedíme nad nimi a slunce pořád svítí přímo, hluboko a umělecky dokonale.
- Jambické hovno.
- I'm just a girl - Osoba nietzscheovského typu.
- Tradice jsou hluboko.

JEDNA VĚTA, PÍŠU JEDNU VĚTU, PÍŠU JEDNU VĚTU JEDNU ZA DEN, PROTOŽE JEDNA VĚTA STAČÍ, ALE MĚ NIKDY NIC NESTAČILO, SPÍŠ JÁ NĚČEMU NESTAČÍM, A TAK UTÍKÁM A PÍŠU JEDNU VĚTU, PROTOŽE MOJE SLOVA BY PŘECE MĚLI NĚKDE ZŮSTAT, MOJE SLOVA SE PŘECE NEMŮŽOU PŘENÁŠET JE (ANUŠE ŘEHŮRKOVÁ)

- Kdo je vyhořelý, musel se někdy rozhořet.
- Narození do kultu kapitalismu, věříme že papírky s vtipnými obličejí mají nějakou cenu a o kousek dál fandíme velkolepému sportu genocidy.
- Ztratit se v Brně je zkušeností, která vám může změnit život
- Na těle máš tetování ode mne a jednou budeš svému synovi vysvětlovat, co znamenají, ale ony žádný význam nemají.
- Tvořím na poli magického infantilismu.
- Anuše se poddala magii místa a nechala se unést vášní, která ji pohltila, našla své místo nejen ve městě, ale také mezi lidmi, za které je neskonale vděčná, její život byl teď pohádkou, drsnou a krásnou.
- Lidé nejdou přemodelovat jako zvířátka z plastelíny.
- Občas se vidím zvenku, jsem moje matka a nesnáším svého otce.
- Chodím na rande se samými hudebníky, kéž by bylo už někdy ticho.
- Před vášní upřednostňuji autenticitu.
- Nepatřím sem, mám až moc barevné brýle a někdy jsou fakt upatlaný.
- Dostala jsem se do věku, kdy věta „Nechci děti“ dokáže zabít erekci.